

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. III. De loco primo in quo natus est Christus, seu de civitate Betlehem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

† Cur Christus non Davidis aut Salomonis evocatus voluerit, cum regnum Iuda etiamnum floret, rationem reddidit Blasius Viegas in Apoc. c. 12. comment. 3. scilicet. 22. n. 8. mihi p. 630. * Marc. c. 7. vers. 37.

sent ergo sapientissime Christus post legem naturæ, post legem litteræ, legem tulit gratiæ, eamque ultimam, post quam alia non speranda. Lex autem ista gratiæ senescentem iam mundum quasi denudò juvenesecere iussit & revirescere in novos fructus. Addi potest, quòd hic Christi adventus fuerit quasi medius inter principium mundi & finem, ut ita utriusque laboranti partem facilius subveniretur. † Sapientissimus Deus bene omnia fecit. *

CAPUT III.

De loco, quo natus est Christus.

PRIMUM de tempore Nascens Christi, ordo nunc poscit, ut de loco Sertatoris nati dicamus. Ita perigimus, & ordinem naturæ, ducem sequimur.

§. I.

De itinere Beatissima Virginis Mariæ & Ioseph in Bethlehem instituto.

ITER hoc B. Lucas commemorans, Ascendit autem & Ioseph, inquit, à Galileà de civitate Nazareth, in Iudæam in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, eò quòd esset de domo & familia David. Non solum Ioseph, sed & Maria Domini Iesv mater è regni Davidis familia fuit. Ita conjuges ambo sanguine divites, re tenuissimi.

Ioseph & Maria è regni Davidis stirpe fuerunt.

Hoc autem iter è Bethlehem in Nazareth minimum quatuor dierum erat, quod facile constat & exploratum habetur ex descriptione geographica Terræ sanctæ, nam illud Bethlehemi oppidum à Nazareth ultra triginta leucas distabat.

Leuca plerumque milliare unius horæ.

Maria Virgo perpetua, etsi uterum ferens, jamque partui vicina, hoc tamen iter non animo aut alio jumento vehens, ut vulgus putat, sed pedibus conficiebat, quod Maldonatus censet probabile. Nam quæ nullum partus locum reperire, quæ agnum suæ lustrationi emergere non potuit, vectaria, quod credibile, aut sarcinaria jumenta non habuit. Deinde, Bernardo aliisque testibus, uti sine dolore peperit, ita sine molestia uterum gestavit. Fulgentius, Nulla, inquit, fieri gravado potuit concipienti, nulla tristitia parturienti: cum esset gravida, salubri levitate plaudebat; lumen enim, quod intra se habebat, pondus habere non poterat.

B. Maria sine molestia uterum gestavit. Fulgentius Sermone de Laudibus Deiparæ.

Verosimile etiam est, Mariam neque locum, neque diem divini partus ignorasse; quare tantò libentius atque alacrius in viam se dedisse, quantò suum partum cereret propinquiorem.

Hoc iter faciendū prorsus eruditione describit Petrus Morales l. 5. in c. 1. Matthæi tract. 1. mihi pag. 838. Luc. c. 2. v. 6.

Non minus probabile videtur, Mariam Virginem beatissimam non eodem prorsus die, aut eadem nocte, quâ in eam civitatem pervenerit, partum edidisse, ut vulgaris est opinio, sed per aliquot dies Bethlehemi egisse, & stabulum, priusquam pareret, submissione summa & patientia habitasse: quandoquidem beatus Lucas his verbis utitur: Cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret.

§. II.

De Virtutibus Mariæ & Ioseph in hoc itinere spectandis

PRIMÆ quæ oculos ad se flectunt, Obedientia & Patientia virtutes illustrissimæ sunt. Nam ecce Regina siderum, fortunarum inops, in tantâ rerum difficultate, tempore prorsus incommodò, non sine vicini partus periculo tam promptè paret idololatricæ Imperatoris edicto, quod absque dubio nec puerperas, neque puerperio tam vicinas ad faciendum iter obstringebat. Virgo tamen nihilominus integerrimè simul & promptissimè ultrò obtemperat. Verè servavit illud Apostoli: Subjecti igitur estote omni huma-

1. Pet. c. 2. v. 13. & 14.

ne creatura propter Deum, sive Regi quasi præcellenti, sive dominis tanquam ab eo missis.

Exactissima hæc Obedientiâ non inferior fuit admiranda Patientiâ. Cùm pauperes iter intendunt, pene omnia desunt, vestes, viaticum, jumenta, curus, hospitia. Peregrini malè nunnati, largissimam habent materiam exercendæ patientiæ. Pauperum itinera pene omnium incommodorum sunt compendia. Vide geminos hosce, peregrinos viatores sanctissimos, quantam patientiæ simul & obedientiæ segetem melluerint hac viâ. Facultates eorum nullæ, paupertas arcta, inclementior aura, difficilis via, iter longum, tempus asperum, omnia incommodis plena. Senferunt utique se seridè esse pauperes & peregrinos, quibus negatum etiam est hospitium.

Hic cogitatio intendenda in actiones, quas pauperes hi peregrini hac viâ susceperunt, & colloquia quæ instituerunt, modò cum Deo, modò de Deo; jam de futurâ professione, jam de aliis rebus ad vitam pertinentibus, de quibus familiariter & suaviter colloqui. Ex his omnibus sacræ eruditionis aliquid, pia mens hauriat. O nobilem obedientiæ ac patientiæ mixturam! Tulliana præceptio est: Quam superiorioribus sumus, tantò nos submissius geramus. Virgo parens, & Iosephus conjux, dignitate summi erant, Augustus tamen Cæsari exactissimè parebant, omni morâ & excusatione sepositâ. Quo quidem sanguine regium animùmque generosum insigniter probarunt. Alti animi est, nec arduum quidem & difficultate plenum, obsequium detrectare. Ita hi conjuges stirpis regiæ, tam prisca legi quàm Romano Cæsari ad amulim obtemperarunt. Magna quidem paupertas, inquit Ioannes Pontifex, sed integritas majus bonum est, sed obedientiam maximum, si suffodiatur illæsa. Nam prima reverentia, tertia verò menti dominatur & animo. Idcirco Christus Dominus prima & præcipua exempla suæ vitæ constituit in virtute obedientiæ. Ex quo, ait Franciscus Suarezius, aliqui probabiliter opinantur, quòd sicut Christus Dominus habuit moriendæ præceptum, ita etiam ad id stabilendum emisit votum, non necessitate, ut stabiliret animum, sed ut seipsum obedientiæ perfectissimæ statueret exemplum. Atqui obediens nemo erit sine patientiâ, nemo patiens sine obedientiâ. Intuere Christum; Christi parentes aspice, & hæc virtutum discite mixturam.

Nil integri est, ubi nulla obedientia est; summum Deo sacrificium, obedientia.

§. III.

De loco primo in quo natus est Christus, seu, de civitate Bethlehem.

PRIMUM locus qui contemplandus hic occurrit, est Bethlehem parva civitas, quam Isai Davidis pater habitavit, in quâ David natus, educatus, & in regem unctus. Ab illo itaque qui eam familiam primus diademate ac sceptro nobilitavit, Bethlehem civitas David nominata, quam Davidis ex Salomone nepos Roboam, novis domibus & muris instauravit. In hac autem Augustæa descriptione in eam quisque civitatem sese contulit, non quæ tribus suæ metropolis, nec in eam in quâ natus, aut in quâ possessiones habuit, sed in eam, quæ caput suæ familiæ fuit. Quia ergo Dominus è stirpe David nasci voluit, in patriâ etiam David sua cunabula quaesivit, ut locus ipse natalium originem demonstraret. Parvâ autem & humilem civitatem elegit, qui manufacturam & humilitatem venerat docturus. Ita, ut S. Leo loquitur, Qui servi suscepit formam Bethlehem prælegis Nativitatis, Hierusalem passionis. Nimium Nativitatis suæ gloriam celavit in parvâ, Mortis suæ ignominiam divulgavit in magnâ civitate.

est hæc viam, Nicolaus Christoph. Radzivil. ep. 2. sui Hodeporis, mihi p. 14.

